

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

akt podwyższenia kapitału zakładowego spółki, pod warunkiem że funkcjonariuszowi temu przysługuje roszczenie zwrotne przeciwko spółce będącej beneficjentem wkładu.

Strona pozwana: Paolo Speranza

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25) — Uchwała zgromadzenia wspólników o przekształceniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę akcyjną — Podatek od związanego z tym podwyższenia kapitału zakładowego — Przepisy krajowe stanowiące, że za zapłatę podatku solidarnie odpowiedzialni są spółka dokonująca podwyższenia kapitału i notariusz.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Rzeczpospolita Polska) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-99/09) (¹)

(Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 30 ust. 2 — Przenoszenie numerów telefonicznych — Uprawnienia krajowych organów regulacyjnych — Opłata pobierana od abonenta — Zniechęcający charakter — Uwzględnienie kosztów)

(2010/C 234/17)

Język postępowania: polski

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 1 lit. c) oraz art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału w brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie zabraniają państwu członkowskiemu określić, że chwila zarejestrowania czynności podwyższenia kapitału zakładowego spółki jest chwilą, w której następuje zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego z tytułu podatku kapitałowego, pod warunkiem jednak, że zachowany zostanie związek pomiędzy pobraniem tego podatku a rzeczywistym wniesieniem wkładów na rzecz spółki będącej beneficjentem podwyższenia kapitału. Jeżeli w czasie dokonywania tej czynności wkłady nie zostały jeszcze wniesione i jeśli nie jest pewne, czy zostaną one wniesione, państwo członkowskie nie może żądać zapłaty podatku kapitałowego, dopóki wniesienie wkładów nie stanie się pewne. Zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż niezgodne z nią są przepisy krajowe, które ograniczają dostępność środków dowodowych służących do wykazania przed sądami podatkowymi braku rzeczywistego wniesienia wkładów na pokrycie uchwalonego przez spółkę podwyższenia kapitału zakładowego do możliwości powołania się na prawomocny wyrok cywilny stwierdzający nieważność lub unieważniający rejestrację, tak iż podatek kapitałowy musi zostać w każdym wypadku zapłacony, a jego zwrot może być uzyskany jedynie w oparciu o taki wyrok cywilny.

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Najwyższy — Wykładnia art. 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Przenoszenie numerów telefonicznych — Obowiązek uwzględniania przez krajowy organ regulacyjny, przy wykonywaniu zadania zapewniania braku zniechęcającego charakteru opłaty obciążającej abonentów z tytułu korzystania z usługi przenoszenia numerów, kosztów ponoszonych przez operatorów sieci telefonii ruchomej w związku z wykonywaniem tej usługi

2) Dyrektywę 69/335 w brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy 85/303 należy interpretować w ten sposób, że nie zabrania ona państwu członkowskiemu wprowadzania odpowiedzialności solidarniej funkcjonariusza publicznego, który sporządził lub przyjął

Sentencja

Artykuł 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny ma obowiązek uwzględnić, przy ocenie zniechęcającego charakteru opłaty obciążającej abonentów z tytułu korzystania z usługi przenoszenia numerów, koszty ponoszone przez operatorów sieci telefonii ruchomej w związku z wykonywaniem tej usługi. Niemniej zachowuje on uprawnienie do ustalenia maksymalnej kwoty tej należnej operatorom opłaty na poziomie niższym niż ponoszone przez operatorów koszty, jeżeli opłata obliczona wyłącznie na podstawie kosztów może zniechęcać użytkowników do korzystania z usługi przenoszenia numerów.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-233/09) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie bezpośrednie — Odmienne traktowanie w zależności od miejsca inwestycji lub oszczędzania)

(2010/C 234/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) — Ustawodawstwo krajowe w dziedzinie podatku dochodowego — Obliczenie wysokości dodatkowego podatku komunalnego na podstawie kwoty

podatku dochodowego — Zaliczka na podatek od dochodów kapitałowych ze skutkiem zwalniającym — Odmienne traktowanie w zależności od miejsca inwestycji lub oszczędzania — Zgodność z art. 56 ust. 1 WE

Sentencja

Artykuł 56 WE sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi podatnicy będący rezydentami w tym państwie członkowskim, którzy otrzymują odsetki lub dywidendy pochodzące z oszczędności lub inwestycji dokonanych w innym państwie członkowskim podlegają dodatkowemu podatkowi komunalnemu, jeżeli nie postanowili, aby te dochody z majątku ruchomego zostały im wypłacone przez pośrednika mającego siedzibę w państwie członkowskim ich miejsca zamieszkania, podczas gdy dochody o tym samym charakterze pochodzące z oszczędności lub inwestycji dokonanych w ich państwie członkowskim miejsca zamieszkania, ponieważ są objęte podatkiem u źródła, nie muszą być zadeklarowane i w takim przypadku nie są objęte takim podatkiem.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamburg — Niemcy) — Susanne Bulicke przeciwko Deutsche Büro Service GmbH

(Sprawa C-246/09) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuły 8 i 9 — Procedura krajowa mająca na celu spowodowanie przestrzegania obowiązków wynikających z dyrektywy — Termin na podjęcie działania — Zasady równoważności i skuteczności — Zasada nieobniżania wcześniejszego poziomu ochrony)

(2010/C 234/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Susanne Bulicke

Strona pozwana: Deutsche Büro Service GmbH